

Svarta skor

"Putsa skorna, Mister?". Den gamle mannen stod framför mig med sin skoputsarlåda och sin vädjande blick. "Jag gör det svart" fortsatte han på sin inlärd men ack så orytmiska kinesiska. Han sneglade åt alla håll, övergick till engelska och viskade: "Jag är inte med i facket, så det blir mycket billigt.". Han verkade utsvulten och mycket angelägen så jag måste ge honom chansen trots att skorna nyss hade putsats av en liten linhårig grabb.

Sverige är ett fantastiskt land. Hemma i Kina är det tättbebyggt och trångt. Men Sverige har en vacker och spännande natur med mycket grönska och små städer. Visserligen har de nya ägarna planterat snabbväxande skog på flera av de tidigare så vackra ängarna. Här finns ändå så mycket gammal kultur och så många bildade människor. De flesta pratar visserligen mycket dålig kinesiska men jag kan ju en del engelska, så på ett eller annat sätt kan vi förstå varandra. Tänk att i det här fattiga landet hade man för inte alls så länge sedan en hög levnadsstandard. Jag tittade på mannen där han satt på huk och gnodde med mina skor. Han verkade ha upplevt bättre dagar.

Det verkade som om gubben kunde läsa mina tankar för han började berätta på utmärkt engelska: "En gång i tiden hade jag ett fint jobb" sa han. "Jag var utvecklingsingenjör på Samsung, på den tiden hette det Ericsson. Vi hade hela världen som kunder och jag reste mycket och tjänade mycket pengar. Facket såg till att vi hade höga löner. Det mesta gick bort i skatt men jag trivdes. Många av mina arbetskamrater valde att flytta till andra länder men jag stannade kvar."

"Sedan gick det som det gick. Ericsson måste flytta utveckling till Indien och Kina och jag blev arbetslös. Vi hade kunnat behålla jobbet om vi gått ner till halva lönen, men vi fick inte för facket. I början fick jag nästan lika mycket i arbetslöshetsunderstöd. Eftersom många svenskar i min generation blev arbetslösa, kunde vi inte fortsätta att få pengar utan att arbeta. Jag klarade mig ändå ett tag för jag fick hjälp från min son som flyttat till Rangoon. Men han försvann under de invandrarfientliga kravallerna där nere för fem år sedan. Sedan dess klarar jag mig nätt och jämt på att hjälpa turisterna."

Jag kände mig obehaglig till mods. När gubben var färdig med skorna - ja dom var ju egentligen färdiga redan från början - fick han tusen kronor extra i dricks. Hemma är det ju inte mer än vad en cigarrett kostar. Jag gick därifrån. Sverige kändes inte lika fantastiskt längre.